

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 8233/05
15.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Надеждом Николић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", против решења Министарства финансија Републике Србије, Управе царина 01/11 број У/П-1213 од 24.10.2005. године, у правној ствари царине, у нејавној седници већа одржаној дана 15.11.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Нови Сад број У/П-1570/05 од 13.7.2005. године којим су измењени подаци у рубрикама 31, 33. и 47., за робу стављену у слободан промет по ЈЦИ УВ-4 број 23357 од 16.11.2004. године ЦИ Лука и складишта Нови Сад, с обзиром да је утврђено да се предметна роба исправно сврстава у тарифни став 1901.90 90 00 царинске тарифе са стопом царине 30% и обликом увоза ЛБ, а жалилац обавезан да накнадно плати износ од 495.809,64 динара на име мање плаћене царине за робу стављену у слободан промет.

Тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је робу приликом увоза пријавио и царинио под бројем 2106.10 20 00, будући да се та врста робе тако тарифира у свим земљама Европске уније, па и у земљи из које се увози. Сматра да је пријавио тачне податке о роби, па је нејасно на основу чега су царински органи, након девет месеци оцарињења, утврдили да је неистинито и непотпуно попуњена декларација, с обзиром да против њега није покренут прекршајни поступак и није кажњаван. Предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) оценом навода у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је по оцени Врховног суда Србије одлучио тужени орган када је, у поступку у коме није било повреде правила поступка, одбио жалбу тужиоца налазећи да због нетачно пријављеног податка у декларацији о сврставању робе није правилно спроведен поступак увозног царињења у складу са прописима који се примењују на дан прихватања декларације и није правилно извршен обрачун и наплата царинског дуга, те да су били испуњени услови за доношење решења у смислу члана 105. Царинског закона.

У поступку контроле прихваћене декларације после пуштања робе, у складу са одредбом члана 105. став 1. Царинског закона, утврђено је да су увезене робе трговачког назива "GOLDENLAT 26/10 EF" и "GOLDENLAT 8/12 EF" производи у виду праха жуте боје, пријатног укуса и мириса карактеристичног за декларисани производ чији су ингредијенти продукти млека и биљне масноће са различитим процентом садржаја масноће, протеина, лактозе и др., а користе се као замена за млеко у праху у прехранбеној индустрији, те да се ови производи правилно сврставају у тарифни став 1901.90 90 90 царинске тарифе са наименовањем "Прехрамбени производи" од роба из тарифних бројева 04.01 до 04.04, са стопом царине 30% и обликом увоза ЛБ, а не у тарифни став 2106.10 20 00 царинске тарифе, како је то пријавио тужилац, са обликом увоза ЛБ и стопом царине од 5%, с обзиром да тарифни број 2106 обухвата концентрате беланчевина добијене издвајањем неких састојака од одмашћеног сојиног брашна који се употребљавају за обогаћивање беланчевинама прехранбених производа.

Према томе, због нетачно пријављеног податка у декларацији о сврставању робе, који су од утицаја на обрачун царине и наплате царинског дуга, па су правилно поступили царински органи када су изменили податке у ЈЦИ УВ-4 број 23357 од 16.11.2004. године ЦИ Лука и складишта Нови Сад и тужиоца обавезали да на име разлику у обрачуну царине плати износ од 495.809,64 динара, применом одредбе члана 105. став 5. Царинског закона.

Врховни суд Србије је ценио наводе тужиоца изнете у тужби, па је нашао да ови наводи нису од утицаја на законитост оспореног решења. Ово са разлога што је анализа узорака и сврставање робе по царинској

тарифи извршено и на основу документације коју је тужилац приложио уз јединствену царинску исправу, а имајући у виду и резултате анализа надлежних органа у земљи које су извршене приликом контроле ових прехранбених производа.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу одбио као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 15.11.2006. године, У.8233/05

Записничар, Председник већа-судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ